

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. travnja 2017. uputio Amtsgericht Hannover (Njemačka) –
Reinhard Wittmann protiv TUIfly GmbH**

(Predmet C-228/17)

(2017/C 231/22)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Hannover

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Reinhard Wittmann

Tuženik: TUIfly GmbH

Prethodna pitanja

1. Je li izostanak zbog bolesti značajnog dijela osoblja stvarnog zračnog prijevoznika, potrebnog za izvođenje letova, izvanredna okolnost u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004 ⁽¹⁾? U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje: koliki mora biti postotak izostanka da bi se priznala takva okolnost?
2. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje: je li spontani izostanak značajnog dijela osoblja stvarnog zračnog prijevoznika, potrebnog za izvođenje letova, zbog prekida rada koji nije u skladu s propisima radnog prava i kolektivnim ugovorima („nezakoniti štrajk”) izvanredna okolnost u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004? U slučaju potvrdnog odgovora na drugo pitanje: koliki mora biti postotak izostanka da bi se priznala takva okolnost?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo ili drugo pitanje: mora li sama izvanredna okolnost postojati u trenutku otkazanja leta ili stvarni zračni prijevoznik može na temelju poslovnih razloga izraditi novi raspored letenja?
4. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo ili drugo pitanje: odnosi li se pojam mogućnosti izbjegavanja na izvanrednu okolnost ili na posljedice nastanka izvanredne okolnosti?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. svibnja 2017. uputio Vilniaus miesto apylinkės teismas
(Litva) – „Renega” UAB protiv „Energijos skirstymo operatorius” AB, „Lietuvos energijos gamyba”
AB**

(Predmet C-238/17)

(2017/C 231/23)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Vilniaus miesto apylinkės teismas

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: 'Renega' UAB

Tuženici: 'Energijos skirstymo operatorius' AB, 'Lietuvos energijos gamyba' AB

Prethodna pitanja

1. Treba li cilj „osiguravanj[a] dodjeljivanja odgovarajućih poticaja operatorima sustava i korisnicima sustava, kako kratkoročno tako i dugoročno, radi povećanja učinkovitosti rada sustava i poticanja integracije tržišta”, propisan u članku 36. točki (f) Direktive 2009/72/EZ ⁽¹⁾, koji regulatorno tijelo mora ostvariti prilikom izvršavanja regulatornih zadataka koji su pobliže navedeni u Direktivi 2009/72, shvatiti i tumačiti na način da se njime zabranjuje nedodjeljivanje poticaja (neplaćanje naknade za PJU [naknade za pružanje javnih usluga]) ili njihovo ograničavanje?
2. Imajući u vidu da je člankom 3. stavkom 2. Direktive 2009/72 propisano da obveze pružanja javnih usluga moraju biti jasno definirane, transparentne, nediskriminirajuće i provjerljive, te da je u članku 3. stavku 6. Direktive 2009/72 propisano da financijska naknada za osobe koje pružaju javne usluge mora biti utvrđena na nediskriminirajući i transparentan način, potrebno je pojasniti sljedeće:
 - 2.1. treba li odredbe članka 3. stavaka 2. i 6. Direktive 2009/72 tumačiti na način da se njima zabranjuje ograničavanje poticaja koji se dodjeljuju pružateljima javnih usluga ako pravilno ispunjavaju obveze koje su preuzeli, a koje su vezane uz pružanje javnih usluga?
 - 2.2. treba li obvezu propisanu nacionalnim pravom – da se suspendira plaćanje financijske naknade pružateljima javnih usluga neovisno o tome jesu li oni obavili svoje djelatnosti pružanja javne usluge i ispunili obveze koje su preuzeli, pri čemu je razlog za ograničavanje (suspenziju) plaćanja naknade za pružanje javnih usluga vezan uz i ovisan o tome je li osoba povezana s pružateljem javnih usluga (isti poduzetnik je vlasnik većinskog udjela te pravne osobe i vlasnik većinskog udjela pružatelja javnih usluga) obavila djelatnosti i ispunila obveze kod obračuna naknade za pružanje javne usluge na temelju vlastite potrošnje – smatrati diskriminatorom, nejasnom i takvom da u smislu odredbe članka 3. stavaka 2. i 6. Direktive 2009/72 ograničava pošteno tržišno natjecanje?
 - 2.3. treba li obvezu propisanu nacionalnim pravom – da se suspendira plaćanje financijske naknade pružateljima javnih usluga, iako su oni i dalje obvezni nastaviti u cijelosti ispunjavati svoje obveze pružanja javnih usluga i uz to vezane ugovorne obveze prema poduzetnicima koji kupuju električnu energiju – smatrati diskriminatorom, nejasnom i takvom da za potrebe odredbe članka 3. stavaka 2. i 6. Direktive 2009/72 ograničava pošteno tržišno natjecanje?
3. Je li na temelju članka 3. stavka 15. Direktive 2009/72, kojim se zahtijeva da države članice svake dvije godine Komisiju obavijeste o svim promjenama mjera koje su usvojile radi ispunjenja obveza univerzalne usluge i javne usluge, država članica, koja je u nacionalnom zakonodavstvu o zakonskim mjerama propisala osnove, pravila i mehanizme ograničavanja naknade koju treba platiti pružateljima javnih usluga, dužna Europsku komisiju obavijestiti o takvom novom zakonodavstvu?
4. Povrjeđuje li država članica, time što je nacionalnim pravom propisala osnove, pravila i mehanizam ograničavanja naknade koju treba platiti pružateljima javnih usluga, ciljeve provedbe Direktive 2009/72 i opća načela prava Europske unije (pravna sigurnost, legitimna očekivanja, proporcionalnost, transparentnost i nediskriminacija)?

⁽¹⁾ Direktiva 2009/72/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i stavljanju izvan snage Direktive 2003/54/EZ (SL 2009., L 211, str. 55.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 4., str. 29.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. svibnja 2017. uputio Conseil d'État (Belgija) – Ibrahima Diallo protiv État belge

(Predmet C-246/17)

(2017/C 231/24)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État